

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-26/2011-01
Датум: 16.05.2012. године
Београд

Високи савет судства одлучујући по приговору **Б.Ц.** из **Београда**, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства судства број: 119-05-00667/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.05. 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор **Б.Ц.** из **Београда** **ОДБИЈА СЕ**, а одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00667/2010-01 од 14.06.2010. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број: 119-05-00667/2010-01 од 14.06.2010. године, **Б.Ц.** који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број:06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 815 изреке.

Б.Ц. је најпре поднео уставну жалбу Уставном суду Републике Србије са предлогом да се његова уставна жалба усвоји и утврди да су повређена и ускраћена људска права зајамчена Уставом и Европском конвенцијом, да се утврди да одлука о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности у односу на подносиоца жалбе не производи правна дејства, те да му ступањем на функцију судија изабраних у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“, број: 116/08 од 22.12.2008. године) није престала судијска функција, као и да Уставни суд одложи извршење одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности у делу којим је подносиоцу престала функција судије.
Б.Ц. је поднео и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства

број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у делу става један изреке којим му је престала судијска дужност са 31.12.2009. године, са предлогом да Уставни суд одложи извршење одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године у делу којом је подносиоцу престала судијска дужност и наложи Високом савету судства да подносиоца жалбе распореди на судијску функцију у суд који је преузео надлежност суда у којем је подносилац обављао судијску дужност, до окончања поступка из става два захтева жалбе Уставном суду, као и да Уставни суд одложи избор судија по огласу Високог савета судства од 19.02.2010. године објављеном у дневном листу „Политика“ и да забрани Високом савету судства расписивање нових огласа за избор судија до окончања поступка по овом захтеву. – Б.Ц. је дана 23.11.2010. године поднео и жалбу против одлуке Високог савета судства број:119-05-00667/2010-01 од 14.06.2010. године, наводећи да је у погледу спровођења поступка реизбора учињено више пропуста како у погледу легитимитета тела задуженог за избор, тако и у погледу начина спровођења, транспарентности и обавештавања о поступку реизбора. Указује и да је све до 1.04.2007. године радио као истражни судија у Окружном суду у Приштини, да до тада није имао контакте са грађанском материјом, а још мање са материјом радних спорова, те да му је био потребан период прилагођавања, на рад у новој материји. Сматра да није без значаја ни чињеница да је и поред тога у посматраном периоду остварио норму у већем проценту од оног који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности (у 2007. години 121%, у 2008. години 157%, а за прив шест месеци 2009. године 177%). С тога предлаже да Уставни суд уважи његову жалбу, поништи одлуку Високог савета судства од 14.06.2010. године и утврди да су му повређена и ускраћена људска права зајемчена уставом и Европском конвенцијом, те да наложи Високом савету судства да о његовој пријави по огласу за избор судија у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 52/09), тако што ће поступак спровести и одлуку донети у новом и потпуном саставу, у складу са Уставом и законом.

Наведена жалба се у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра приговором на одлуку Високо савета судства.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредаба члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу која је одржана дана 20.10.2011. године, у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнео садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору – Б.Ц. који је на рочишту изјавио да у потпуности остаје код навода из жалби које је раније поднео Уставном суду, да се из извештаја о раду судова за 2007. и 2008. годину уочава да је код већег броја судија, па и код највећег броја судија који су реизабрани да постоји овај пропуст у раду, који се односи на неизграду одлука у законом прописаном року, да с тога није јасно шта је руководило Високи савет судства да за исти пропуст у раду у једном случају утврди да указује да судија није оспособљен за обављање судијске дужности, а у другом случају да је оспособљен. Указује и да за разлику од других судија није имао стручног сарадника те да је све одлуке углавном радио сам, да је одељење радних спорова у Окружном суду у Београду у дужем периоду било оптерећено великим приливом предмета који је озбиљно превазилазио број судија у том одељењу, на непоштовање

рока за израду одлука је свакако утицао и штрајк у коме су се налазили радници запослени у правосуђу, а што је опште позната чињеница те да у то време док је штрајк трајао одлуке нису купане у дактилобиру, због чега предлаже Високом савету судства да у своји његов приговор и измени одлуку о престанку судијске дужности од 14.06.2010. године.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

Из образложења оспорене одлуке произилази да разлози за сумњу постоје у погледу оспособљености обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван није у више предмета у којима је поступао изради одлуку у року који се може ценити као примерен рок имајући у виду рокове из Закона о парничном поступку и сложеност предмета, односно одлуке, чиме се доводи у питање и суђење у разумном року. Подносилац жалбе је у току 2007. и 2008. године, према извешају о раду Округног суда у Београду, у који је био упућен 1.04.2007. године из Округног суда у Приштини, имао у материји радних спорова (Гж1.), укупно 187 другостепених одлука израђених после 30 дана и 211 другостепених одлука израђених после 60 дана. Ради се о великом броју одлука неизрађених у примереном року и то у материји у којој је закон прописао хитно поступање. Према одредби члана 383. Закона о парничном поступку другостепени суд је дужан да врати списе првостепеном суду у року до 30 дана до дана доношења одлуке (то значи да у наведеном року изради одлуку), тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.80/05), члан 16. не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. На овај начин, по оцени Високог савета судства Бранко Цуцуревић није показао задовољавајући ниво оспособљености.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности, због којих су ти резултати настали.

Из извештаја о раду Округног суда у Београду за 2007. и 2008. годину, и извештаја о раду судија тог суда за наведени период, произилази да је подносилац приговора обављао функцију судије у Округном суду у Приштини, а да је у периоду од 1.04.2007. године и у 2008. години поступао као судија у Округном суду у Београду, у одељењу за радне спорове, те да је у том периоду имао следеће резултате:

У 2007. години, у материји радних спорова имао је укупно у раду 547 предмета, укупно решио 268 предмета, да је имао проценат испуњења норме 121,32%, да је до 30 дана израдио 122 одлуке, до 60 дана је изради 129 одлука, а да је преко рока од 60 дана израдио 157 одлука.

У 2008. години у материји радних спорова је имао на почетку 279 нерешених предмета, укупно у раду 920 предмета, укупно решено 385 предмета, проценат испуњења норме 157,56%, да је 273 одлуке израдио до 30 дана, 58 одлука до 60 дана, а да је преко рока од 60 дана израдио 54 одлуке.

Очигледно је да је подносилац приговора у овом периоду имао већи број одлука израђених након рока од 30 дана, те да је у материји радних спорова (у којој материји је закон прописао хитно поступање), у 2007. години након рока од 30 дана израдио 129 одлука, док је према извештају Вишег суда у Београду [REDACTED] од 12.10.2011. године, у истој години у одељењу радних спорова Окружног суда у Београду просек израде одлука у периоду од 30 до 60 дана је износио 54 предмета по судији, да је у истој години подносилац приговора након рока од 60 дана израдио 157 одлука, док је просек на нивоу одељења износио 34 одлуке по судији. У 2008. години подносилац приговора је у року од 30 до 60 дана израдио 58 одлука, док је просек израде одлука на нивоу одељења износио 89 предмета по судији, док је након рока од 60 дана подносилац приговора израдио 54 одлуке, а да је просек израде одлука у одељењу Окружног суда износио 51 одлуку по судији. Према одредби члана 383. Закона о парничном поступку другостепени суд је дужан да врати списе првостепеном суду у року од 30 дана од дана доношења одлуке (то значи да у наведеном року и изради одлуку), тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.80/05), члан 16. недопуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. Занемаривањем прописаних рокова у изради судских одлука у великом броју предмета, странкама се ускраћује право на суђење у разумном року.

Ове утврђене чињенице, у односу на тако велики број одлука израђених након законом редвиђеног рока, указују на основаност оборене претпоставке оспособљености код подносиоца приговора, везане за члан 14. став 1. тачка 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и досојности за избор судија и председника судова и члана 45. Закона о судијама, дакле подносилац приговора није испунио критеријум оспособљености, као један од услова за избор судија.

Имајући у виду све наведено Високи свет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, и да је оспорена одлука правилна и на закону заснована, због чега на основу члана 29. Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

 Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Дна:

- подносиоцу приговора
- архиви